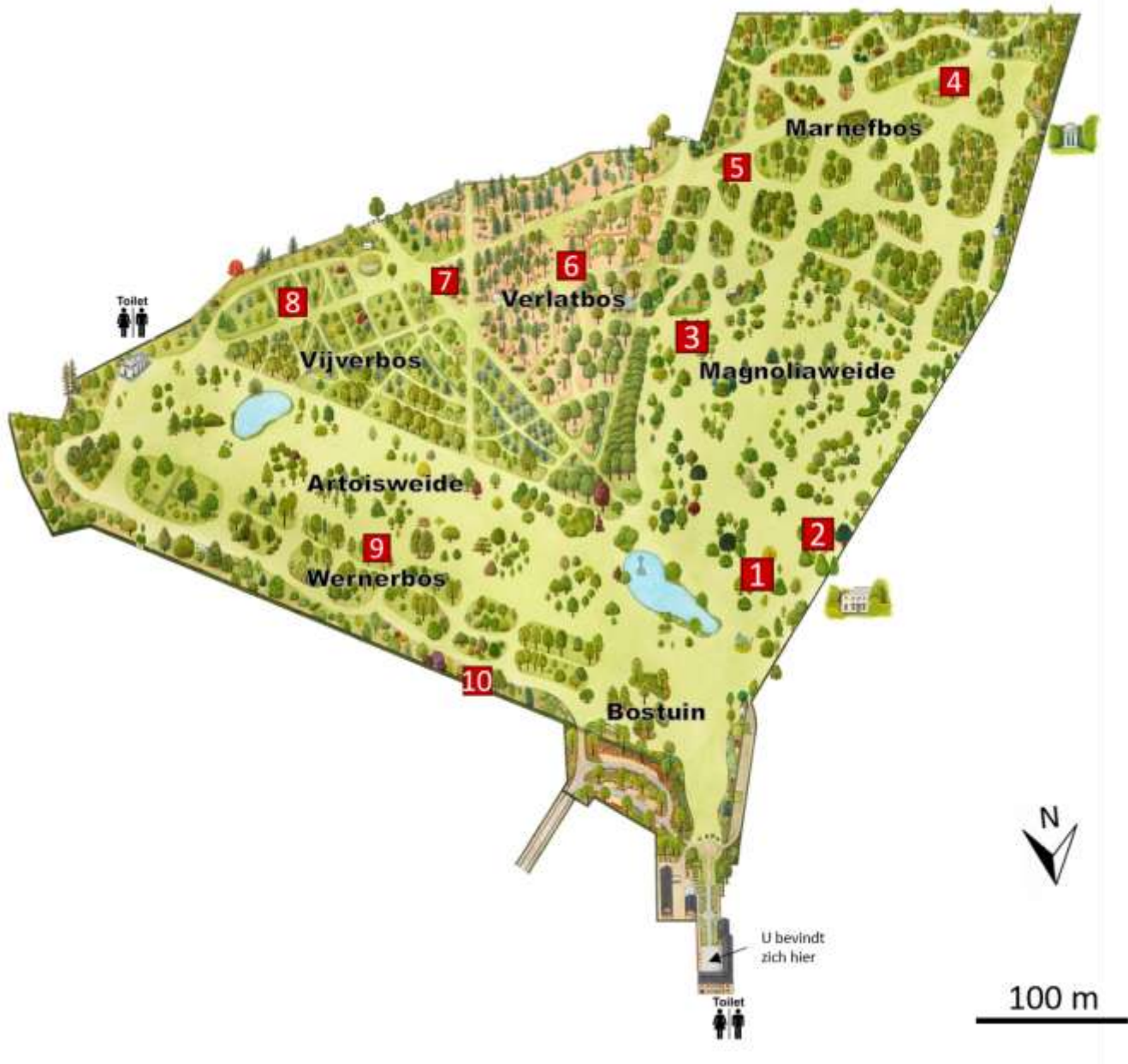

Beste bezoeker,

Wat een geweldig, groen en bloeirijk voorjaar hebben we gehad! De afwezigheid van lentevorst, genoeg zon en regelmatig een malse bui ter afwisseling zorgden voor de ideale omstandigheden. We zijn benieuwd of die trend zich doorzet deze zomer. Op de Magnoliaweide moet je beslist even rondslechteren in onze Linde-collectie aan de westkant (nabij nummer 1 en 2 op het kaartje): de lindebloesem ruikt zo zoet dat het je bijna bedwelmt.

Deze wandelfiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Liquidambar styraciflua 'Aurea'*: Door zijn geelbonte blad en mooi opgaand silhouet valt deze Amberboom al van ver op. De blinkende, handvormige bladeren zijn groen met gele vlekken en spikkels. In de lente ontluiken ze met een rozige zweem en in de herfst verkleuren ze in schakeringen van roze, geel en oranje. Hij groeit trager dan de soort. Daar kan de gele bladkleur wel voor iets tussen zitten omdat de fotosynthese minder efficiënt gebeurt bij een lagere concentratie aan bladgroenkorrels (chlorofyl). Als je het blad kneust komt de geur van kamfer vrij. De verhoude, samengestelde vruchten vormen een grappig, stekelig bolletje dat mooi afsteekt tegen het geelgroene blad.

2: *Tilia miqueliana*: Deze traag groeiende, vrij slanke Linde uit Oost China heeft viltig behaarde jonge scheuten en ruw getande, toegespitste bladeren die aan de onderzijde en op de bladsteel eveneens grijsviltig behaard zijn. Voel eens hoe zacht! In Japan is hij al eeuwen in cultuur en tref je hem vaak als heilige boom in de buurt van boeddhistische tempels aan. Hij bloeit rijkelijk (eind juni - juli) met goedgevulde tuilen van wel 20 tot 30 bolvormige bloemetjes. De meeldraden zijn iets korter dan de zachtgele bloemblaadjes en zitten dus wat verstopt in de bloem.

3: *Magnolia grandiflora*: Zoals je uit de soortnaam kan afleiden heeft deze *Magnolia* zeer grote bloemen. Ze verschijnen in de zomer en geuren heerlijk fris en ietwat citrusachtig. De wintergroene, glanzende, leerachtige bladeren zijn lepelvormig en kunnen tot 20 cm lang worden. Het jonge blad is vaak roestbruin behaard op de onderzijde en de haartjes geven een speciale satijnachtige glans. Hij groeit in het zuidoosten van de VS op vochtige gronden samen met Amberboom (*Liquidambar*) en Tupelo (*Nyssa*) waar hij tot 30 meter hoog kan worden. Bij ons blijft de hoogte beperkt tot 9 meter.

4: *Rhododendron pachysanthum*: Voor de zachtroze bloemen zijn we nu te laat maar het jonge blad van deze *Rhododendron* uit Taiwan is beslist ook de moeite waard en moet je zeker eens van dichtbij bekijken, omdraaien en zachtjes betasten. Het blad ontluikt harig en met een bruinbeige tot bronsgroene kleur. De beharing aan de onderzijde (indumentum) is erg bleek. Later kleurt het blad donkergroen en krijgt het indumentum de kleur van kaneel.

5: *Cornus kousa var. chinensis 'Wieting's Select'*: Deze Kornoelje vormt een kleine, dicht vertakte struik. Hij bloeit zeer rijk en al op jonge leeftijd. Wat wij op het eerste zicht als bloemen interpreteren zijn eigenlijk niet de echte bloemen. De echte bloemen zijn minuscule en staan gegroepeerd in het centrale, groene hoofdje dat omgeven wordt door 4 grote, witte schutbladeren. Na de bloei verschijnen de rood paarse, eetbare, samengestelde vruchten.

6: *Rhododendron amagianum*: Deze *Rhododendron* uit Japan is op drie manieren speciaal. Het is een bedreigde soort in de natuur (vandaar het rode bordje met RL erop wat verwijst naar de internationale Rode Lijst). Hij komt enkel voor op de berg Amagi (vandaar het soortepitheton *amagianum*). De rombische vorm van het blad is erg apart. De bladeren staan daarenboven telkens per drie bij mekaar. Hij bloeit laat in het seizoen met zalmroze tot zacht oranje bloemen.

7: *Quercus myrsinifolia*: Deze wintergroene Eik uit bergstreken in China en Japan doet je op het eerste zicht niet aan een Eik denken. Het lancetvormige, leerachtige en lichtjes gezaagde blad heeft wat weg van het blad van bamboe vandaar de Nederlandse naam Bamboebladige eik. De boom blijft vrij compact en rond tot breed eirond door de dichte vertakking en trage groei. Omdat hij ook vrij goed tegen vorst en strooizout kan, zie je hem tegenwoordig ook vaker aangeplant in een stedelijke omgeving. Het hout is erg hard en goed bestand tegen schimmels en insecten.

8: *Ostrya carpinifolia*: De Europese hopbeuk (o.a. Slovenië, Griekenland, Italië) is niet verwant met de Beuk maar wel met de Haagbeuk (*Carpinus*). De hop in zijn naam verwijst naar de sierlijke op hopbellen lijkende vruchtwijzen. 'Ostrua' is Grieks en betekent 'lijkend op bot'. Dit verwijst naar het harde hout dat interessant is voor snijplanken en borstelstelen. De blaadjes doen wat aan die van Haagbeuk denken, vandaar 'carpinifolia'. De Europese hopbeuk kan goed tegen droogte (beter dan *Ostrya japonica* en *Ostrya virginiana*).

9: *Quercus robur 'Fastigiata Koster'*: Deze zuilvormige selectie van de Zomereik is een van de beste zuilvormige eiken. Hij verdraagt goed verharding waardoor het een perfecte boom is voor vrij smalle lanen en als structurelement in de buurt van gebouwen. Je ziet hem dan ook vaak in het straatbeeld. Op termijn wordt de boom eerder piramidaal maar de takken zakken niet uit waardoor hij zijn compacte silhouet goed behoudt.

10: *x Chitalpa tashkentensis*: Dit is echt een bizarre boom. De ouders *Catalpa bignonioides* (Trompetboom) en *Chilopsis linearis* (Woestijnwilg) behoren namelijk tot 2 verschillende plantengeslachten. Het resultaat is een compacte droogte-tolerante boom met slanke wilgachtige bladeren en prachtige lila bloemen die qua vorm op die van de Trompetboom lijken. Deze intergenerische kruising werd in 1964 uitgevoerd door Professor Russanov in Oezbekistan.